

Els termes atlètic i continuïtat prenen tot el seu sentit en aquesta fabulosa via, amb un conglomerat de gra gros que ens ofereix totes les preses que podem desitjar per progressar per aquesta descarada línia, que guanya el Cilindre pel seu vessant més arrogant. De dificultat bastant homogènia, amb cap pas especialment més difícil que la resta, per repetir-la només caldrà un bon grapat de cintes, una bona col·locació, avantbraços ben entrenats i seguir les marques blanques.

Via: Directa

• Zona: Sant Llorenç de Montgai – El Cilindre

Dificultat: 6b (MD+)
Dificultat obligada: V+
Llargària: 100 metres
Grau d'exposició: Baix
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Totalment equipada amb parabolts

Material: 17 cintes exprés

Orientació: SudValoració: *****

Aproximació:

Des de Balaguer hem de prendre la carretera direcció Tremp (C-13). Abans d'arribar al poble de Camarasa trobem un desviament a mà esquerra direcció a Sant Llorenç de Montgai (LV-9047). Hem de seguir per aquesta carretera direcció Sant Llorenç. Quan veiem el Cilindre aparquem just davant de la paret, amb un parell de minuts ens plantem a peu de via, evident si prenem com a referència la bavaresa característica del primer llarg Aproximació amb Google-Maps

L1(6a)

El primer llarg s'inicia anant a buscar una bonica fissura diagonal que superem amb uns passos de bavaresa. Continuem després per terreny vertical sobre cantell molt generós, en una escalada que esdevé atlètica però molt agraïda. La reunió la trobem sobre una petita lleixa. 25 metres.

L2(6b)

Llarg estrella, pura continuïtat en dificultat homogènia. Marxem de la reunió en diagonal a l'esquerra en un ambient molt aeri, per després tornar a la dreta i continuar recte amunt fins la reunió. L'escalada és evidentment atlètica, però demana una bona col·locació per anar còmodes i no desgastar les piles. De nou la reunió és prou confortable, sobre un petit relleix. 35 metres.

L3(6a)

D'entrada escalem una bonica fissura amb bona presa, que ens mena sota un bombo, el pas clau del llarg. Un cop superat continuem per placa, on el conglomerat va deixant pas al calcari i on les marques de magnesi desapareixen (aquí ja toca l'aigua quan plou). 15 metres.

L4(V)

Sortim recte de la reunió aprofitant una fissureta que ens ofereix bona presa per marxar en diagonal cap a la dreta. Abans de donar la via per liquidada ens restarà un darrer tram vertical i bonic. 25 metres.

Descens:

La via té totes les reunions rapelables menys la tercera. També podem baixar caminant, marxant cap a l'est per un corriol poc marcat que va resseguint la paret. Poc a poc es va encarant cap al nord (direcció la via del tren). El camí aleshores va perdent alçada ràpidament fins que creuem el torrent. Seguim fins arribar a la carretera i al vehicle (20 minuts).

El que més m'ha agradat:

- Traçat genial, descarat i directe al cim.
- Via atlètica i amb bona ganda.
- Els dos primers llargs es poden escalar en dies de pluja sense cap problema per mullarnos.